

Viața veșnică – o posesiune actuală

Verset călăuzitor: 1 Ioan 5.13

1 Ioan 5.13: V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viața veșnică.

Omul în starea lui naturală

„Viața veșnică” este un dar al lui Dumnezeu. Omul are nevoie de această viață pentru că el este „mort în greșeli și păcate” (Efeseni 2.1). Cum ar putea cineva să fie în slava veșnică fără să posede viața veșnică? De aceea, citim în Cuvântul lui Dumnezeu că Dumnezeu „a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El” (1 Ioan 4.9). „În El era viața” (Ioan 1.4). Hristos era „viața veșnică, care era cu Tatăl și care ne-a fost arătat” (1 Ioan 1.2). De aceea, El a putut spune: „Eu sunt viața” și „Eu am venit ca să aibă viața și s-o aibă din belșug” (Ioan 11.25; 10.10). Iar despre mulți dintre ascultătorii Săi a putut spune: „Nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața” (Ioan 5.40). L-au urmat pentru că voiau să vadă minuni și semne. Erau curioși să vadă ce va face El, dar nu erau mișcați în inimile lor. Ei voiau să mănânce din pâini, pentru a-și satisface foamea, dar nu voiau să vină la El pentru viață. În schimb, au strigat: „Nu-L vrem!”. – „Răstignește-L!” Acesta este omul în starea sa naturală.

Dumnezeu dă viața veșnică prin Fiul

Așadar, Dumnezeu este dătorul vieții veșnice. El este sursa vieții veșnice, iar această viață ne vine prin Fiul Său: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3.16). Noi nu aveam nevoie doar de iertarea păcatelor noastre, ci și de viața veșnică - și Dumnezeu, în harul Său nemărginit, ne-a adus această viață prin moartea Fiului Său. Singurul Fiu născut al lui Dumnezeu a suferit pentru păcatele noastre, iar prin moartea Sa pe cruce acestea au fost judecate. Acum, dragostea divină se poate manifesta neîngrădită, dăruind viața veșnică tuturor celor care cred: „Plata păcatului este moartea, dar darul harului lui Dumnezeu este viața veșnică în Hristos Isus, Domnul nostru” (Romani 6.23).

Viața veșnică este un cadou al lui Dumnezeu

Viața veșnică este, așadar, așa cum am spus deja, un *dar al lui Dumnezeu*. Ea nu poate fi dobândită prin lucrări, sentimente, exerciții, suferințe sau experiențe. Nu, este în întregime un dar de la Dumnezeu. El Însuși este sursa vieții veșnice, iar Fiul dragostei Sale este Persoana prin care și în care această viață este dată tuturor celor care cred în Hristos. Ioan a scris evanghelia sa pentru ca noi să credem „că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să avem viață în numele Lui” (Ioan 20.31). De aceea, pentru fiecare om se pune întrebarea importantă: Am primit sau nu viața veșnică? Până în ziua de azi, viața veșnică curge spre noi de la Dumnezeu ca un izvor de apă vie, iar de pe tronul harului răsună încă strigătul: „Vino! ... cine vrea să ia apa vieții fără plată” (Apocalipsa 22.17). Da, această apă este dată *gratuit*, fără să fie vreun motiv în noi, cu excepția neputinței și nenorocirii noastre totale. Dragostea divină este cea care aduce viața veșnică păcătosului mort în păcate și greșeli. Oricui dorește această viață, Dumnezeu i-o dăruiește în mod complet gratuit, iar noi obținem această viață prin simpla

credință în Isus Hristos, Domnul nostru - o obținem fără merite, fără bani, fără preț de cumpărare și fără niciun motiv în noi înșine.

Viața veșnică nu este limitată în timp

Este important de reținut că este viața *veșnică*, pe care Dumnezeu o dăruiește în acest fel. Nu este o viață pentru o săptămână, o lună sau un an, ci este o viață pentru totdeauna, veșnic, căci „viața aceasta este în Fiul Său” (1 Ioan 5.11). A devenit El, Cel care era mort, din nou viu, și pentru totdeauna și în vecii vecilor? Atunci și viața, pe care ne-o dă El, este pentru totdeauna și veșnică, căci *Hristos este viața noastră* (Coloseni 3.4). Nu este o viață separată de Hristos, ci viața noastră „este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu” (Coloseni 3.3). Este viața lui Hristos înviat, care este dată tuturor celor care cred în El. Cum ar putea fi, așadar, altfel decât veșnică? De aceea, apostolul leagă viața, pe care am primit-o, atât de complet de Hristos Însuși, încât le scrie credincioșilor: „Când se va arăta Hristos, viața noastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă” (Coloseni 3.4).

Credinciosul posedă viața deja acum

Deci, credinciosul posedă viața veșnică *acum, în prezent*: „Cine crede în Fiul *are* viața veșnică” (Ioan 3.36). El *a auzit* Cuvântul, *a crezut* și acum *are* viața veșnică. Fără îndoială, acesta este modul în care obținem viața și modul în care lucrează Duhul Sfânt. Isus Însuși spune: „Adevărat, adevărat vă spun că cine aude cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață” (Ioan 5.24). Așadar, credinciosul are *acum* viața veșnică, și asta pentru că el crede, nu pentru că o simte în el însuși sau pentru că a avut atâtea și atâtea experiențe. Și nici nu primește viața veșnică doar când moare, ci, potrivit cuvintelor Domnului, primește viața veșnică încă de pe acum, în prezent: „Adevărat, adevărat vă spun: cine crede în Mine *are viața veșnică*” (Ioan 6.47). Cuvântul lui Dumnezeu este foarte clar și hotărât în această privință. El nu numai că ne învață că Dumnezeu este Cel care dă viața veșnică, ci vorbește mereu foarte clar, că credinciosul posedă deja viața veșnică, *în prezent*. Apostolul Ioan scrie: „Și mărturia este aceasta: că Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața; cine nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața” (1 Ioan 5.11,12). Apostolul vorbește atât de simplu și de categoric, încât orice om sincer trebuie să ajungă la convingerea că posedă această viață nouă, viața veșnică, de îndată ce L-a primit pe Fiul, pe care Tatăl L-a trimis în lume. Nu vechea noastră natură va fi îmbunătățită sau schimbată, ci ceva cu totul nou ia naștere: o natură care nu este în legătură cu primul Adam, ci cu Hristos Cel înviat și glorificat.

Putem ști că avem viața veșnică

În afară de aceasta, apostolul Ioan scrie în epistola sa: „V-am scris aceste lucruri ca să *știți* că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viața veșnică” (1 Ioan 5.13). Dumnezeu nu numai că ne dă viața veșnică, ci El vrea ca noi să *știm* cu certitudine că avem viață veșnică, așa cum știm că avem viață naturală. În același timp, așteptăm viața veșnică pentru trupurile noastre: așteptăm „răscumpărarea trupurilor noastre” la venirea Domnului (Romani 8.23). Însă sufletele noastre au trecut deja acum „din moarte la viață” (1 Ioan 3.14). Avem viață veșnică pentru că Dumnezeu ne-a dat-o nouă și tuturor celor care cred în Fiul Său. Suntem născuți din nou: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat dreptul să fie

copii ai lui Dumnezeu, care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu” (Ioan 1.12,13; compară cu 1 Petru 1.23; Ioan 3.5,6).

Viața veșnică dă roade

Putem avea viața veșnică în noi fără ca această viață să producă efecte? Cu siguranță că nu. Dacă suntem născuți din Dumnezeu, nu putem să nu *iubim*, deoarece este în natura lui Dumnezeu să iubească. De aceea citim: „Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte”. Și mai departe: „Oricine crede că Isus este Hristosul este născut din Dumnezeu; și oricine iubește pe Cel care L-a născut, iubește și pe cel născut din El” (1 Ioan 3.14; 5.1). Nimic nu poate fi spus în cuvinte mai simple și mai clare. Dumnezeu dă viața veșnică, iar această viață este în Fiul Său. Cel care vine la Fiul, așa cum un păcătos vine la Mântuitorul său, primește viața veșnică, iar această viață se manifestă în dragostea față de Dumnezeu și față de copiii lui Dumnezeu. Oricât de înalt moral, decent și religios ar fi omul, dacă nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viață și, prin urmare, este încă în păcatele sale. În ochii lui Dumnezeu, el este mort și vinovat.

Să trăiești în dependență de Domnul

Dar, deși avem viață veșnică, depindem de Domnul nostru ca Susținător al acestei vieți. El Însuși spune: „După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine” (Ioan 6.57). Trebuie să învățăm că toate izvoarele noastre se află în El și că sufletele noastre pot fi hrănite și întărite doar primind în inimile noastre, prin credință, Cuvântul care mărturisește despre El. „Omul nostru launtric se înnoiește din zi în zi” (2 Corinteni 4.16). „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” (Matei 4.4). Dacă rămânem în Hristos, adică dacă trăim - cu rugăciune și cerere - în comuniune cu El și în dependență de El, aducem roade. Fără El nu putem face nimic. De aceea viața credinciosului ar trebui să fie una în care să ne ținem cu tărie cu credință de Hristos, Fiul lui Dumnezeu, „care ne-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru noi” (Efeseni 5.2).

Minunată certitudine!

Cât de minunat este pentru credincios să aibă certitudinea divină că posedă deja acum viața veșnică, și anume, pe baza Cuvântului infailibil al lui Dumnezeu și prin lucrarea împlinită a Fiului Său! Ce experiență binecuvântată este aceea, că el a trecut de la moarte la viață, pentru că îi iubește pe frați! Cel care are această certitudine și face această experiență se poate bucura în adevăr în Hristos Isus, Îi poate sluji cu o inimă recunoscătoare și așteaptă cu bucurie venirea Lui.